

Vasárnapi prédikáció/gondolatok/segítség az otthoni személyes – családi Istentisztelethez

2020. április 19.

Ige: Ef 2, 11-22.

Ének: 15, 392.

Alapige: Ef 2,14.

Kedves Testvérek!

Falak, falak, falak, köröskörül...
Falak szívem körül a bordák,
Falak agyam körül a csontok,
Falak a testemen a holt ruhák.
Falak szorítják, pántolják az utcát,
Falak szürkítik el munkaszobámat,
Falak szűkítik hitem templomát...
Falakat vontak emberek köré.
Falakat vontak országok köré.
Falak tiltják a legszebb kerteket,
Falak verik vissza az éneket,
Falon zúzza szét fejét a bolond,
Falra hány borsót a derék, a bölcs,
Falak mögé búvik a szerelem
S falakon roppan meg az akarat...

Falak, falak, falak! Retesz, lakat,
Zár nyithatatlan, vár megvíthatatlan,
Szó mondhatatlan, szomj elolthatatlan,
S minden, ami lehető, lehetetlen.
Önvád gyötör, emésztő, tehetetlen:
Befalaztuk az Istent.

- írja Szentimrei Jenő: Falak c. versében. Most sokan átélik ugyanezt: milyen az, szinte befalazva lenni, a 4 fal között ülni, irigykedünk közben egy másik költőre, s kívánjuk megtapasztalni, milyen az, ha „börtönéből szabadult sas lelkem, ha a rónák végtelenjét látom, hát még ha a zordon Kárpátok fenyvesekkel vadregényes táját.” De végül mindig rá kell jönni, hogy mi magunkat falaztuk el az Úrtól. Ma ezt szekularizációnak hívják: eltávolodás Istentől, a teremtettségtől, a másiktól, és ezt nem most kezdődött, jóval korábban, tulajdonképpen akkor, amikor a falon kívülre kerültünk, mármint az Édenkert kerítésén kívülre. Ugyanakkor ez a fal leomlott, amikor a templom kárpítja kettéhasadt nagypéntek délutánján. Isten megtett mindent. De vajon mi szorgalmasan falazunk-e, falazunk a bűnnek, vagy hagyjuk, kérjük az Urat, hogy Ő döntse le? Az a jó, hogy hiába bújik az ember a falak mögé önként, vagy Győrfi Pálra hallgatva, Jézusnak ez nem akadály. Ahogy húsvét után is a tanítványok együtt voltak, féltek, ezért az ajtók zárva voltak, de Jézus eljött és megállt a közepén: „Békesség néktek!” Neki nem akadály a fal, előtte nincs korlátozás, karantén, ma is meg tud állni melletted a zárt ajtók mögött, a falak között. S Ő mindig személyesen van jelen, nem virtuálisan. Ne a falakat lássuk, hanem Őt! Rossz hír ez annak, aki szándékosan bújik el és emel falat. Van, aki jobban szereti a börtönletet, noha a Fiú szabadságra hív. Sok összetűzés fakadt ebből Jézus korában is . Ott voltak a farizeusok, írástudók, akik érdekeltek voltak a falak

fenntartásában. Amiket ők húztak fel szabályokból, emberi rendelkezésekből. Messzire vitték Istentől az embereket. Ezért is haragudtak Jézusra, aki meg közel hozta hozzájuk az Atyát. Ez volt a legnagyobb félelmük: az emberek megkerülik a falat, s ők elvesztik tekintélyüket. Mert Jézus halála és feltámadása óta eltűnt a fal. Krisztus előtt minden más volt. Ezt jelképezte az ószövetségi Istentisztelet és a templom: tele volt falakkal, udvarokkal. A pogányok csak a legkülső udvarba mehettek, beljebb csak a zsidók. De a nőknek is kijebbb kellett megállniuk, mint a férfiaknak. Onnan már csak a papok mehettek tovább, s végül be a szentek szentjébe csak a főpap, egyszer egy évben.

Ezért is írja Pál az efézusiaknak: el ne felejtsetek, egykor mindannyian Krisztus nélkül valók voltunk, távol Istentől. Mint a pogányok: kirekesztve Isten közelségéből. Messze az igaz Istentől: a bálványok fogságában, sok hamis téveszme és butaság bűvkörében, félelmekkel tele, céltalanul, kilátás nélkül, jövő nélkül. Egy felborult, nyakatekert világban. Távol a Teremtőtől, a bűn sötétjében. „Most pedig” - folytatja. Az a most pedig most van: húsvét után, Krisztus után, Krisztussal. Most pedig közel valókká lettetek, Krisztus vére által. Krisztus vére által mienk is az Ószövetség ígérete. Van reményünk, Istenünk. Mert Krisztusban nincs többé választófal. Ahogy Ézsaiás megjövendölte: „A közel és a messze valóknak is békesség!” A Messiás napja. Őbenne eltűnik a távolság, leomlik a fal, s az ember a mennyek országának ígétét nyeri reménységgel és békességgel. Őbenne ledőlt minden választófal: zsidók és pogányok között, szolga és szabad között, férfi és nő között. „Mert ti egyek vagytok Krisztusban” (Gal). S így nem lehetetlen Istennél az, hogy $1+1=1$. Azaz egy hit, egy keresztség, egy Lélek egyesít bennünket az Úrban. Az egyházban, a Krisztus testében. Csak az ember gyarlósága az oka, hogy ha válaszfalak emelkednek. Falak a felek között. Az Úron nem múlik, Ő megtett mindent. Érted is, hogy se bűn ne falazzon el, se te önmagadat másoktól és Tőle.

Ma az Úr Jézus megállhat a te kis falacskáidon, az Őelőtte falat falaidon belül is. Örölsz neki vagy elfordulsz Tőle? Hálaadással veszed-e, hogy vére által távollévőből közelivé lehettél, Isten közelivé lehetsz? Kérjük ma együtt Szentlelkét, hogy Ő ma is rontsa le az elválasztó falat és építsen fel bennünket az apostolok és próféták alapkövén, ahol a szegletkő maga Jézus Krisztus. Akibe mi is, ma is együtt épülhetünk Isten hajlékává a Lélek által. Ámen.